

Openbaring van de Heer 2026 STP

Inleiding

Hartelijke welkom, beste mensen, bij de Eucharistieviering op het hoogfeest van de Openbaring des Heren, het Driekoningenfeest. Hoewel wij een hoogfeest vieren, zijn wij niet in feeststemming, omdat wij voor de laatste keer in deze kerk de zondagse Eucharistie vieren. Deze mooie kerk zal op termijn een andere bestemming krijgen. De harde werkelijkheid van de ontkerkelijking heeft haar gevolgen. Het kerkbestuur heeft in een zorgvuldige afweging ervoor gekozen om deze kerk aan de eredienst te laten onttrekken en een bestemming te geven, die voor de wijk Sint Pieter van maatschappelijke belang is. De plannen voor de herbestemming worden momenteel uitgewerkt. In de komende zomer zal duidelijk zijn of die plannen haalbaar zijn. Wel zullen wij, op verzoek van parochianen, de zaterdagavondmis voortzetten en wel in de sacristie. Het tabernakel van de kerk blijft om die reden in gebruik en ook het interieur van de kerk zal voorlopig intact blijven. Het parochiekantoor en het Pieterkelderke behouden ook hun functie. Wij zullen dus geleidelijk naar een nieuwe situatie overgaan. In deze viering danken wij God voor het kostbare en mooie dat wij hier mochten ontvangen en wij vragen om Zijn zegen voor de toekomstplannen.

Preek

Beste mensen, het is een troost dat wij vandaag met bijna alle groeperingen van de parochie bijeen zijn gekomen om de laatste zondagse Eucharistie in deze kerk te vieren. Dat neemt de pijn om het afscheid van de kerk niet weg, maar maakt die pijn iets dragelijker. Het sluiten van deze kerk is als het afscheid nemen van een dierbaar iemand. Je hebt zoveel goede herinneringen, je bent aan elkaar gehecht, je zou willen doorgaan!

Ik heb nog eens het jubileumboek 'Parochie tussen dorp en stad' gelezen, dat uitgegeven werd toen deze kerk 75 jaar oud was. Dat was in 2014. De kerk is nu 86 jaren oud en heeft een rijke pastorale geschiedenis. Toch waren de gevolgen van secularisatie al in 2024 bespeurbaar. In het voorwoord schreef pastoor Frans Delahaye: "We gaan als kerk door moeilijke tijden. Sint-Pieter is veranderd. Van dorp naar stadswijk."

Nieuwe bewoners hebben vaak minder binding met geloof en traditie. Maar onze kerk is nog altijd een plaats die mensen samenbrengt. Onze parochie wordt nog steeds gedragen door veel vrijwilligers. Zij vergrijzen wel en jong bloed is nodig. ... Ik hoop het zeker niet mee te maken dat onze mooie kerk ooit gesloten wordt of voor een andere bestemming gaat dienen dan waarvoor ze gebouwd is" (2).

In de meer dan 30 jaren dat pastoor Frans hier pastoor is geweest, bemerkte hij de gevolgen van de ontkerkelijkheid. Die ontwikkeling is sindsdien doorgegaan, niet alleen hier, maar in heel onze samenleving. Het gaat om een sterke beweging, die nog nauwelijks tot zelfreflectie is gekomen.

Wij moeten dealen met die harde werkelijkheid. Het is goed om terug te kijken op de rijke geschiedenis van deze kerk en om dankbaar te zijn voor alles wat ons hier in de 86 jaren is geschonken en voor alles wat tot stand werd gebracht. De mensen, die hier gebeden en gevierd hebben, lief en leed hebben gedeeld, elkaar en anderen goed hebben gedaan, die God gedankt en geprezen hebben, die mogen ons tot dankbaarheid stemmen.

Die dankbaarheid verzacht de pijn en sterkt ons om verder te gaan. Dit kerkgebouw gaat wel sluiten, maar de geloofsgemeenschap blijft. Wij vormen samen die geloofsgemeenschap, zijn de levende stenen waaruit zij is opgebouwd.

Onze bisschop heeft onlangs een toekomstvisie voor ons Bisdom gepresenteerd, want in heel ons Bisdom speelt eenzelfde problematiek. De zelfverzekerde katholieke 'volkskerk' van vroeger is weg, maar de Blijde Boodschap van Jezus Christus blijft. Zij krijgt weer betekenis in de gesecculariseerde samenleving, die gekenmerkt wordt door individualisering, crises, politieke instabiliteit en geestelijke armoede.

Christus blijft ons kompas naar de toekomst. Hij is het hart van de parochiegemeenschap, die een gemeenschap zal zijn van gemeenschappen, van welkom en ontmoeting, van stilte en geloofsverdieping, van luisteren en overleggen, van zorg voor elkaar, van aandacht voor armen en mensen aan de kant. Zij

zal een nederig en moedige kerk van katholieken, die zich bewust zijn van hun identiteit. Zij zal een kleine plaats innemen in de samenleving, maar wel een plaats zijn van hoop, actief en attractief.

Vandaag vieren wij het hoogfeest van de Openbaring van de Heer. Geleid door een ster gingen de wijzen uit het oosten op weg om het goddelijke koningskind te zoeken en te aanbidden. Laten ook wij als geloofsgemeenschap moedig op weg gaan. De ster van de hoop zal ons inspireren om naar de toekomst te kijken. Wij zullen de rijkdom van Christus vinden en getuigen worden van Zijn Boodschap. Amen.